

konferences dzīļi izjustu pateicību par lielo laikmetu, kas devis tautai jaunu ierosmi, cēlumu un ideālismu. Sūtam Jums sirs-nigākās labdienas un novēlam arī turpmākā darbā daudz sekmu un panākumu, apsolot no savas puses veltīt visas pū-les jaunatnes audzināšanai jaunā laikmeta garā. Konferences vārdā un uzdevumā Lapiņš, Pelcmanis, Brūniņš, Nāgelis, Ba-lodis."

Tad izglītības ministrs prof. A. Tentelis plā-šāki apskatīja ģimnāziju uzdevumus un to vadītāju un skolotāju pienākumus. Ir daudz laba mūsu ģimnāzijās, — teica ministrs, bet ir arī daudz trūkumu. Jums, skolu direktoriem, šie trūku-mi jāredz. Skolu vadītāji nostādīti redzamā atbildīgā vietā, tāpēc no viņiem prasa arī lielu atbildību. Prasa atbildību ne-vien par saviem darbiem, bet arī par skolotāju darbu un skol-niekiem. Skolnieki jāizaudzina par krietiņiem pilsoņiem, kas būtu disciplīnēti un ar krietiņiem tikumiem. Jums jāpārrauga skolēni arī ārpus skolas. Skolēnu raksturojumus nevar pam-a-tot tikai uz atzīmēm vien. Tās liecības, ko nodod skolotāji par saviem audzēkņiem, jāpārbauda. Tā direktoram rodas daudz dažādu uzdevumu, un no direktora atkarājas, vai skolā valda formālisms, vai īsta saticība un mīlestība. Direktoriem jāse-ko, vai skolotāji nodarbojas tikai ar mācīšanu vien, vai saprot savus uzdevumus plašāk. Vai direktori un skolotāji audzina arī savu apkārtni, vai noslēdzas tikai savās sienās, tas arī ir svarīgs jautājums. Šos un citus jautājumus jūs uzdodiet arī paši sev un lūkojiet sev atbildēt. Direktors nevar sēdēt tikai savā kabinetā vien un būt par baidīšanas objektu. Direktoram jābūt starp skolotājiem un audzēkņiem. Daži to prot tik labi, ka audzēknji jūt direktora klātbūtni arī tad, kad viņa tur nav. Tas ir ideāls. Par skolotājiem jāsniedz ministrijai patiess vēr-tējums, arī par sliktiem. Par skolotājiem dažureiz dod atsauk-smes inspektors, ne direktors, kas neuzdrošinās dot negātīvu atsausmi. Skolu revīzijās dažreiz uzduļamies uz trūkumiem pat labās skolās. Skolotājs dažu brīdi cel priekšā lekcijas un neskatās ne uz programmu, ne skolēnu vecumu, ne darba me-tođem. Izzaucis vienu skolnieku, skolotājs pilnīgi aizmirst ci-tus. Skolotāji neseko programmas sadalījumam. Dažu reizi ievadu vēsturē viņi vēl nav pabeiguši uz Ziemassvētkiem. Direktors gan redz šos trūkumus, bet liekas neredzam — mī-lais miers esot labāks. Ministrijas izmeklēšanas un tiesu aktis liecina, ka skolotāju starpā ir skolotāju dienesta necienīgas personās. Jums jāiet noteikts celš. Taisnīgums un garīgais pā-rākums lai būtu direktora īpašības, kas to pacels pāri viņam pakārtotiem skolotājiem. Vajaga vairāk revidēt savus skolo-tājus. Jūsu pienākums sēdēt vairāk skolotāju stundās. Mū-

su pienākums — sarīkot paidagōģiskus kursus, kas būs jāapmeklē skolotājiem bez vecuma starpības, jo dažreiz arī vecie skolotāji iegrīmst savā darbā tā, ka nerēdz un nenovērtē nepareizas metodes savā klases darbā. Novērsīsim šos un citus trūkumus, tad mūsu un jūsu darbs skolās nesīs svētīgus augļus. Runas noslēgumā ministrs saņēma ziņojumu, ka bijušais izglītības ministrs prof. Dr. A. Dauge tikko miris (plkst. 10 rītā). Ministrs uzaicināja konferenci godināt nelaika piemiņu ar klusuma brīdi. Pēc tam skolu departamenta direktora v. i. K. Ozoliņš ziņoja par ģimnāziju un arodskolu stāvokli Latvijā un mācību un audzināšanas gaitu 1936./37. māc. gadā.